Ч. 133. Четвер 27 (14) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Рада державна.

На вчерашнім засїданю палати послів відповів міністер кр. оборони ґен. Ґеорґі на запит в справі мнимих хиб в конструкциї дреднавта „Viribus Unitis“. Міністер відповів, що чутки про хиби в будові дреднавта є зовсім безосновні і нема причини побоювати ся о него.

Палата приступила до дальшої розправи над войсковим законом. Промовляв звітник меншости комісиї п. Шумаєр.

По нім забрав голос мін. кр. оборони ґен. Ґеорґі, котрий зазначив, що потреба задержаня вояків на третий рік показує ся головно з сего, що в обчисленю континґенту рекрутів не почислено підофіцирів і що треба мати когось на місце кождого вояка, котрого в другім роцї служби виобразовано на підофіцира. З хвилею, коли осягне ся повне число остаючих в довшій службі підофіцирів, вояки тих степенів не будуть змушені безвзглядно відбувати третий рік служби. Ходить отже лише о переходове зарядженє. Також що до капральского степеня числить ся на підофіцирів, котрі будуть добровільно довше служити, так що рівнож число вояків без шаржі, приневолених до третого року служби, змалїє, а іменно у войску з 16.800 на 14.300, в краєвій обороні з 5.140 на 4.340.

Міністер покликав ся на обговорювані вже кілька разів причини, котрі унеможливлюють введенє чистої 2-лїтної служби і наводив причини, котрі не дозволяють на значнїйші полекші для остаючих в довшій службі вояків що до вправ, бо в противнім случаю треба би зречи ся зовсім вправ артилєриї і кінноти; о материяльнім знов відшкодованю за примусовий третий рік служби не може бути бесїди з огляду на величезні кошти. Зате конечною є річию поліпшенє становища довше служачих підофіцирів як материяльно так що до поважаня і в тій цїли є намірені відповідні зарядженя.

Що до усталеня континґенту рекрута на довший час, то міністер зазначив, що оно відповідає потребі пляннового і проґрамового розвою войска і маринарки, що з мілітарних взглядів є прямо вимагане, що є конституцийно допускаєме, а політично не будить сумніву, бо прецїнь виразно є застережене право законодатних тїл ухваленя або відмовленя континґенту рекрутів.

Супротив заміту, що постанови про бранку не увзглядняють достаточно прав інституциї самоуправи, зазначив міністер, що про якесь обмеженє права не може бути мови, однак було обовязком правительства запобічи сему, щоби неприсутність громадского функционаря, покликаного до участи в бранцї, не ударемнювала цїлого акту бранки.

З черги обговорював міністер постанови що до нагляду пописових, котрі хотять ухилити ся від войскового обовязку переселенем за границї держави і зазначив, що нема наміру заостреня істнуючих приписів і впевнив, що в новім зладженю дотичних приписів побіч пильнованя інтересів оружної сили будуть увзглядненї також специяльні господарскі відносини, котрі в поодиноких адміністрацийних округах все ще приневолюють широкі маси населеня виїздити на сезонову роботу за границю.

Міністер мотивував припис про доповняючий іспит в цїли одержаня права до однорічної служби і обговорював постанови що до вибору резервістів і зазначив, що як найширше примінено в тім засаду вибору на основі степеня, в якім кождий дійстно заслугує на увзглядненє.

Дальше згадав про примусове принаглюванє учителів до добровільної однорічної служби в інтересі відповідного образованя учеників під взглядом фізичним, як також піднесеня патріотичних і династичних почувань серед молодіжи.

Що до відпусток в часї жнив покликав ся міністер на части своїї заяви і ще раз зазначив, що о скілько се дасть ся погодити зі взглядами мілітаризму, може навіть наступити

Шпіґун.

(З французского — Жоржа де Канне).

Соняшна куля хилилась до заходу, осьвічуючи своїми червонаво-золотистими промінями невелике шатро. В нутрі шатра, за столом накритим червоним сукном з моноґрамом букви „N“ сидів імператор Франциї і переглядав папери.

— Хто йде? — почув ся нагло голос вартового, а за хвилю увійшов великий маршалок Ней і станув перед цїсарем.

— Чи ти може не бачиш, Ней, що я занятий?

— Ваше величество! Иноді треба бути слїпим.

— Ну, що скажеш?

— В окопах зловлено шпіґуна, Еспанця.

— Ага! Є які папери?

— Так, ваше величество; при нім найдено штафети, висланї нами вчера вечером до ґенерала Сульта.

— Хто зловив шпіґуна?

— Рядовий з цїсарскої ґвардиї, ваше величество.

Ней приступив до цїсаря і щось єму шепнув до уха.

— Неможливо Ней!

— В часї війни нема нїчого неможливого, ваше величество — відповів Ней, вискалюючи дрібку зуби.

— Пришли до мене жовнїра і шпіґуна.

Ней вийшов і майже за мінуту вернув ся в супроводї ґвардийця і шпіґуна, якого вело двох жовнїрів. Шпіґун був одягнений в мундур французских стрільців. Єго молоде і гарне лице було блїде. Наполеон допитливим поглядом швидко окинув найперше шпіґуна, а відтак жовнїра, який єго зловив.

— Як зовеш ся? — поспитав він послїдного.

— Карльо Еміль, з ґвардийців вашого величества.

— Де ти зловив шпіґуна?

— В рові, викопанім вчера, де правдоподібно він лежав, сховавшись ще вчера вечером. Сегодня, в часї бою з Ішпанцями, він не видержав і крикнув щось по іспаньски. Се єго зрадило: наші кинулись до рова; я прибіг перший і зловив єго.

— Досить.

Наполеон відтак вплявив свій погляд в шпіґуна.

— Ну-у, добродію шпіґун,—промовив він з погордою — ти найправдоподібнїйше говориш по француски. Що ти скажеш?

Слабе вітханє молодих, змучених грудий, було цїлою відповідию.

— Давай сюди папери.

Дрожачою рукою шпіґун вказав на маршалка Нея.

— Папери я маю, ваше величество, промовив Ней і положив їх на розложену на столї карту.

— Ти убив післаного з тими паперами гінця? — спитав Наполеон.

Дрож перебігла по тїлї шпіґуна. Ледви чутним голосом він промовив:

— Нї, ваше величество.

— А хтож?

— Він впав з коня поцїлений заблукавшою ся кулею. Я був недалеко, підбіг і забрав папери.

— А опісля?

Наполеон гірко всьміхнув ся.

— Тобі, без сумніву, звісна судьба зловлених шпіґунів?

Шпіґун мовчав.

Наполеон з великою наругою вплявив зір в лице шпіґуна, наче силкуючись пригадати собі дещо. Вкінци сказав:

— Твої черти пригадують менї когось кого я знав перед давними роками і ми, здаєть ся, десь вже стрічались, але при инших обставинах. Твоє імя?

Але замість відповіди, почулось лише слабоньке вітхненє.

— Твоє імя? — крикнув голосно Наполеон.

— Вальон — відповів шпіґун.

серед певних обставин усталюванє тих відпусток для цілих більших відділів войска відразу, з другої однак сторони належить в повні перестерігати потреби відповідного вишколеня вояків. Що до рільничих курсів, які розвивають ся гарно, намірено в краєвій обороні їх помножити, а справа заведеня їх в армії є в стадиї розважуваня. Що до контрольних зборів, може мінїстер заявити, що не лише не відбудуть ся они в сїм роцї, але що взагалї не наміряє ся їх правильно відбувати. Що до реченців войскових вправ вказав мінїстер, що обовязані до вправ мусять бути покликувані переважно в осени в часї більших маневрів, однак буде розважуване питане, о скілько дало би ся се перевести, щоби можна якусь часть покликувати в цьвітни і маю.

Обговорюючи число і час войскових вправ, покликує ся бесїдник на мінїстра війни Шенайха, котрий в 1911 р. сказав, що на будуче не буде вповні користати ся з треваня вправ, а погляд сей і нинї ще о стілько є в силї, о скілько відносини, котрі тодї склонили мінїстра до тих слів, не змінили ся.

Відтак мінїстер подав зміст своєї заяви, зложеної в комісиї в справі нового управильненя обезпеки войскових і сказав, що сподїє ся в недалекім часї предложити палатї дотичну новелю.

Мінїстер заявив, що коли би в переведеню войскового закона показали ся якісь труднї подробицї, то анї бесїдник, анї мінїстер війни не буде обставати при них на дальшу мету за всяку цїну, а бесїдник є гадки, що на се згодить ся так само і угорский мінїстер кр. оборони. Вкінци просив мінїстер о приняте предложеня. (Живі оплески).

По промові мінїстра Ґеорґіого промовляв п. Абрам (соц.), по чім п. Василько представив причини, котрі склонили Русинів до зміни становища супротив войскових предложень. Дорогою обопільних переговорів удало ся осягнути підставу до нарад з правительством в справі руского унїверситету а цїсарске письмо показало, що руского народа не вичеркнено з памяти Корони і династиї.

Супротив сего Русини голосують за войсковими предложенями і прилучають ся до сторонництв всїх народностий в цїли зложеня голду австрийскій ідеї державній і сїдоволосому монархови.

Бесїдник ствердив, що тактика Русинів доти не змінить ся, доки правительство не змінить свого становища взглядом Русинів. Правительство не зазнає спокою, доки справа руского унїверситету не вийде на відповідну дорогу.

Справа водних шляхів може бути полагоджена лише в порозуміню з Русинами. Бесїдник має порученє заявити іменем руского Союза, що в справі водних шляхів, який небудь натиск зі сторони палати чи правительства був би безцїльний.

П. Лукашевич заявив, що буде голосувати за войсковими предложенями, в надії, що держава, котра доси іґнорувала народні інтереси Русинів, тепер сповнить їх потреби і домаганя. Дальше бесїдник буде так голосувати в інтересї сильної армії, котра є запорукою мира і охороною против всяких евентуальностий, передовсїм против ворога зі Входу, як також з причини, що закон сей містить всїлякі полекші для руского населеня.

По промові пп. Ляґінїї (Хорв.) і Файдутта (іт. люд.) розправу замкнено.

Пп. Гайлїнґер, Іро, Фрідман і Малїк вручили ряд резолюций, після чого промовляв головний бесїдник „за“ Ґоль (нім. аґр.) і гол. бесїдник „против“ Філїпіньски (ческ. авт. соц.).

По промові п. Тресїча-Павічіча відложено наради до слїдуючого засїданя.

Новинки.

Львів, 26 червня 1912.

— **Нові ректори.** Ректором львівского унїверситету на рік 1912/13 вибраний одноголосно проф. др. Адольф Бек: деканом видїлу теольоґічного вибрано проф. о. дра Адама Ґерстмана. — Ректором львівскої політехніки вибраний проф. Едвин Гавевальд, а деканами: видїлу інжинериї проф. др. І. Боґуцкий, видїлу архітектури проф. Ів. Левиньский, видїлу будови машин проф. Стан. Анчиц, а видїлу хемії технїчної проф. др. Тад. Висньовский.

— **Дирекция** ц. к. семинариї учитель. мужескої в Чорткові подає до відомости, що вписи до кляси приготовляючої відбудуть ся в днях 28, 29 і 30 червня, а вступний іспит 1 евентуально і 2 липня.

— **Дирекция** ц. к. ґімназиї з рускою мовою викладовою в Станиславові подає отсим до відома, що вступні іспити до І кляси відбудуть ся дня 28 червня о 9 рано. Записи до І кляси відбудуть ся в днях 26 і 27 червня в урядових годинах.

Дирекция.

— Щось знакомого. Відповідай на мої питаня. Хто твій батько?

— Капраль Вальон, нинї небіщик.

— Чи він був коли небудь в Нант?

— Був, ваше величество.

— Так, було се в р. 1792 в часї францускої революциї, коли із службових зглядів находив ся там оден молодий поручник від артилериї... ти слухаєш мене, шпігуне?

— Так, ваше величество.

— Сей поручник — говорив дальше цїсар — тяжко захорував на пропасницю; коло него, наче мати коло рідної дитини, заходив ся оден капраль, який носив таке саме прізвище, як і ти. Завдяки єго щирим заходам поручник виздоровів. З вдячности за єго прислугу поручник обіцяв капралеви бути хрестним вітцем єго першої дитини. Чи ти чував коли про се від капраля Вальон?

Шпігун тремтїв.

— Відповідай — холодно приказав Наполеон.

— Ваше величество. Я нераз чув про се з уст мого вітця. Знаю про се, як він, заходив ся коло хорого поручника, якого він вибавив від смерти і якому після слів вітця суджено правити великою державою.

— Так він говорив. А опісля?

— Мій батько забув поручника.

— Так, але чи поручник додержав свого слова?

— Так, ваше величество. Мій батько оженив ся в Ішпанкою і поручник був хрестним вітцем першої і одинокої дитини мого вітця.

— Так. Поручник нї разу не спроневірив ся даному слову, хоть нарушив мир і спокій мілїонів...

Жовнїр, який увесь час стояв байдужно, нагло затремтїв, наче осїнний листок; єго загоріле лице покрило ся мертвецкою блїдостию, а сам він глядів то на Наполеона, то на шпігуна, очима повними смертельного страху.

— Шпігуне, чи знаєш ти, де тепер сей поручник? — спитав нагло Наполеон тоном, в якім прозвучала ледви замітна нота співчутя.

Відповіди не було.

Наполеон встав і поступив кроком до шпігуна:

— Він перед тобою — цїсар Франциї.

— О, ваше величество! — благав шпігун, приклякнувши на одно колїно.

— Мовчати! — сказав Наполеон. — Моя повинність, як імператора, приказує менї заглушити в собі спочуваня хрестного батька і ти, мій похрестнику — шпігуне повинен бути розстріляний із заходом сонця. Такий незблаганий закон війни!

З тими словами Наполеон приступив до шпігуна, який все ще клячав перед імператором і швидким, ледви замітним рухом зірвав з єго голови перуку... і довга коса чудовогарного волося розсипалась і закрила блїде, гарне лице молодої Марі Вальон, доньки капраля Вальон і похрестниці великого Наполеона.

— О, могучий пане! — крикнув нагло молодий ґвардієць, кинувшись перед цїсарем на колїна: — помилуй, змилосерди ся над нею ваше величество. Марі Вальон! — моя наречена, моя будуча жінка. З милосердия для нещасних, она добродїйно згодилась заходити ся коло ранених Ішпанців. Ради єї батька, який заходив ся коло тебе і піклував ся тобою, наче мати рідною дитиною, змилосерди ся над нею! Одно лише слївце, ваше величество!

В очах невблаганого імператора блиснула іскра жалю.

— Досить! — крикнув він.

В одну мить молодий ґвардієць стояв опять просто, витягнений наче струна.

— Панї! — промовив імператор, — чи се правда, що сказав сей молодий ґвардієць?

Хвилина на мінуту перервалось.

— Правда, ваше величество, — ледви чутно промовила дївчина.

— Встаньте, панї! — сказав імператор — лише перед одним Богом ми повинні клячати.

Дївчина встала. Наполеон звернув ся до Нея.

— Ней, — який той сьвіт дивний, — але жите ще дивнїйше: і війна і мир і ненависть, і любов тїснїйше із собою звязані, чим ми думаємо, га?

— На нещасте, так, ваше величество! — понуро відповів Ней.

— Яким чудом стали ви шпігуном, панї!

— Володарю! — промовила дївчина — я предложила мої услуги моїй вітчинї і удостоїлась чести бути принятою: мене призначили заходитись коло хорих і ранених; а що я говорю по француски наче родовий Француз, то...

Великий вожд нагло перебив бесїду дївчини своїм звичайним, холодним голосом:

— Маршалку Ней! Еміль! Панї! На все те, чого ви тут були сьвідками, ваші уха глухі, ваші очи слїпі і ваші уста нїмі. Уважайте, панї, я домагаюсь від вас слова, що ви нїяк не виявите сего, що тут було і буде.

— Я обіцяю, ваше величество!

— Гарно. Наложіть на голову мій капелюх.

З тими словами подав їй Наполеон свій трикутний капелюх, який она бадьоро наділа на голову. Потім імператор зняв висячий в кутї шатра плащ, прикрашений великою срібною звіздою, тою самою звіздою яку так гарно знала цїла Франция і власноручно поміг дївчинї одягнутись в него.

— Так — сказав він — всуньте праву руку сюди під ліву паху, ось так. — Бачиш Ней, звернув ся імператор з усьмішкою до маршалка, який гарний Наполеон вийшов з панї...

Ней щось пробурмотїв собі під носом.

— А тепер, говорив дальше імператор ось вам добра рада, панї. Вибийте собі з голови гру в шпігуньство, вам з нею не щастить ся. Властиво за кілька мінут ви повинні бути розстріляні, але... я ваш хресний отець. Вечеріє стає ся чим раз темнїйше. В тім одїню ви сьміло можете перейти між рядами війск. Спішіть до ваших товаришів і братів. А отсе прийміть від мене, як весїльний дарунок від вашого хрестного батька.

З тими словами імператор подав їй шовковий вязаний гаманець набитий червінцями.

— А тепер — щасливої дороги!

Гарно відсалютував шпігун, повернув ся і вийшов з цїсарского шатра.

— На Бога, Ней—зауважив імператор — з неї був би гарний вояк; — потім звернув ся до молодого ґвардійця:

— Ти жениш ся з хороброю женщиною капралю Еміль, ти на відставцї. марш!

І Наполеон знов, як би нїчого не зайшло, став переглядати папери.

— **Загальні збори** Тов. „Бурса сьв. Івана Хрестителя в Дрогобичи відбудуть ся в пятницю 28 червня с. р. о 3 годині по полудни в комнатах „Руского Касина“ в „Народнім Домі“. Порядок дневний як сего вимагає статут. — Виділ.

— **Наглою смертию** помер вчера в бюрі санітарнім Намістництва, почтовий підурядник, Ів. Індрих, котрий прибув до лікарских оглядин, аби спенсионувати ся.

— **Самоубийчий замах.** На головнім двірци кинув ся онногди в полудне під поїзд 20-літний Ів. Лопатко, син зелізничого функционаря. Нещастний погиб на місци. Тіло страшно покалічене відставлено до заведеня судової медицини.

— **Пропала** 16 - літна Ґеновефа Кафльовска, занята в молочарни при ул. Паньскій у Львові Всякі гляданя служебодавців і родини були доси безуспішні. Пропавша есть бльондиною і була одїта в попеляту спідницю і такий шалик.

— **Новий закон про кондикти** входить в житє з днем 17. серпня. Мінімум доходу вільного від екзекуциї підвисшує закон з 1.600 К на 2.000 К особам, що позістають в публичній службі, та особам по них полишеним, як також тим, що зістають в приватнім службовім відношеню. Емеритальні побори мають бути від тепер вільні від екзекуциї до висоти 1.200 К, а дотеперішна границя виносила 1.000 К. Щоби однак стягнути правну належитість аліментациї, належить лишити висше згаданим особам половину тих поборів, які в иншім случаю були би вільні від екзекуциї; а найменше 800 К при поборах в чинній службі і тим особам що служать при войску або жандармериї належить лишити 1.000 К а при емеритальних поборах 500 К вільних від екзекуциї. Коли веде ся екзекуцию в ціли стягненя претенсиї з титулу уставової аліментациї, тоді ті побори мають бути вільні до 500 К від екзекуциї.

— **Приготовляючий курс** до ґімназиї і семинариї (для хлопців і дівчат) уладжує філія „Просьвіти“ у Львові в місяцях липни і серпни с. р. Наука буде відбувати ся в школі Р. Т. П. (ул. Мохнацкого ч. 12). Зголошеня приймає: п. Юліян Балицкий що-дня (з виїмком неділї) від год. 12 — 1 в пол. і 5 — 7 попол. в канцелярії товариства „Просьвіта“ (Ринок 10, I. пов.). Курс до ґімназиї буде зрана від 8—11 взгл. 12-ої і обнимає науку: релїґії, німецкої і україньскої мови та рахунків. Курс до семинариї буде пополудневий від 3—7 і обнимає науку: релїґії, україньскої, німецкої і польскої мови, рахунків з ґеометриєю та калїґрафії і рисунки. Наука безплатна, ученики самі мають старати ся о прибори шкільні. Початок 1-го липня о год. 10-ій рано.

— **Дирекция україньскої торговельної школи у Львові** ул. Льва Сапіги бічна ч. 1 оголошує вписи а) до двоклясової торговельної школи мужеской. Услівя принятя: укінчена III. кляса середної школи або 7 кляси виділової школи, або вступний іспит по укінченім III. кляси середної школи або 6 кл. виділової, укінчений 14 рік житя, б) двоклясової торговельної школи дівочої, услівя принятя ті самі, в) на однорічний торговельний курс для женщин. На тім курсі наука відбувати ся буде в годинах пополудневих. Вписи Дирекция заряджує в днях від 1—3 липня 1912, в годинах від 10—1. Вступні іспити зачнуть ся 3 липня; додаткові вписи, взглядно вступні іспити відбудуть ся також від 1—4 вересня 1912. — *Роман Залозецкий*, директор.

— **Папа Пій Х. в кінематоґрафі.** Перед кількома днями уладжено в консисторияльній салі в Ватикані кінематоґрафічне представлене знимок, зроблених в часї посьвяченя нової дзвіниції в Венециї. На тім представленю був присутний папа Пій Х. зі своїми сестрами та цїлий папский двір.

— **Скарб.** В селї Малій Перешениці, костантиноґрадского повіта, в Полтавщині, пастушки, що пасли худобу недалеко від села найшли в землї старинну посудину з золотими червінцями і цїлими кусками золота. Коли збіглись ся люди, з землї витягли ще кілька таких посудин. Всего доси накопано коло 3 і пів пудів золота. Розкопки припинено до приїзду начальства.

— **Відтяті від сьвіта.** На північний захід від островів Гебридів лежить остров С-та Кільда, який має 20 квадратових клм. поверхні, а менше як сто мешканців. Сей остров є віддалений від найбільше на всхід положеного острова з громади Гебридів о 40 клм. Тому, що в тамошних сторонах море є дуже небезпечне і часто є там бурі, рідко коли являють ся на Кільду кораблї. Через се щойно перед кількома днями довідали ся анґлїйскі власти, що вже від довшого часу мешканцї Кільди не мають що їсти. Зараз видав анґлїйский мінїстер маринарки, Чурчіль приказ, щобы завести їм поживу. — В дуже ориґінальний спосіб дістають они почту. Цїлу переписку вкладають до шкіряних міхів і кидають на филї моря. Коли море спокійне, міхи пливуть з морскою струєю і в сей спосіб доходять листи до берегів острова. Але від кількох місяців були на морю страшні бурі, через що почта не могла доплисти до берегів згаданого острова, так, що мешканці Кільди не можуть діждати ся „почти“.

— **Борба за куренє тютюну.** В Канзас Сіті в державі Міссурі розгоріла ся борба між фабрикантами тютюну і управою міских трамваїв. Міска управа видала дозвіл куреня в трамваєвих возах, а управа трамваїв заборонила знова курити, бо стратила би дві третих пасажирів, котрі не хотять сидіти в димі та видала кондукторам приказ, щоб они на случай куреня тютюну сейчас задержували вози. Фабриканти знов наняли кількасот хлопців, щоби они всїдали до возів і курили тютюн. Вислїд сеї борби не дуже користний для мешканців міста, бо вози стоять всюди, а бійки між малими курцями а некурцями повторюють ся що кілька хвилин.

Господарство, промисл і торговля.

— **З зелізниці.** З днем 2 червня с.р. отворено над Лабою ладівню „Пристань Розавіц“ для руху цїловозового. Переладовати товари із возів зелїзничих на кораблї і відворотно мають сторони самі і своїм коштом.

— **Від тов. „Сільский Господар“ у Львові.** На основі ухвали секциї для плеканя домашного дробу, принятої до відомости головним виділом на засіданю з дня 3 червня с. р. відбуде ся дня 29 червня с. р. о годині 2 ій пополудни в комнатах товариства 1-ий поверх анкета в справі годівлї дробу. Реферати виголосять: 1) др Е. Калитовский: „Які раси дробу належить у нас плекати“; 2) П. Гнатюк і „Як може „Сільский Господар“ причинитись до до піднесеня продукциї дробу і як належить зорґанізувати продаж“. П. Т. прихильників просимо о численну участь а рівнож о подане в сїй справі своїх проектів та поглядів.

Телеграми.

Відень 26 червня. Нинї відбуде ся голосоване над Х. частию войскового закона, а відтак прийде під дискусию закон о краєвій обороні. Дискусия скінчить ся завтра. Завтра збере ся конвент сеніорів і порішить о дальших працях палати.

Будапешт 26 червня. Сойм по фериях збере ся 17 вересня. Відтак зберуть ся у Відни делеґациї для ухваленя буджету на рік 1912, а пізнїйше знов зберуть ся в Будапешті на ухвалене буджету на р. 1913. При тій нагоді приїде до Будапешту Цїсар з цїлим двором.

Берлин 26 червня. З Монастира в Туреччині доносять, що бунт одного баталїону зробив властям богато клопоту, тим більше, що настрій серед вояків є дуже небезпечний. Баталїон постановив боронити ся до послідного. Збунтовані вояки жадають, аби розвязано палату і усунено теперішний кабінет. Грозять крім того, що підбурять цїлу армію.

Букарешт 26 червня. В тутешних двірских кругах розійшла ся поголоска, що король Кароль румуньский разом з женою прибуде в половині серпня до Ішлю, де зложить візиту цїсареви Франц Йосифови.

Петербург 26 червня. Бувший директор петербурґскої телеграфічної агентиї Ґірс іменований российским послом в Цетинії.

Цїна збіжа у Львові.

дня 26-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 50	до	10·50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·25	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10 20	„	10 75
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

— **Концерти**, які уладжує тов. „Акад. хор Бандурист“ підчас сегорічних ферий на дохід „Рідної школи“ і стипендийного фонду ім. М. Лисенка, відбудуть ся в отсих місцевостях: в липни Золочів 15-го, Зборів 16-го, Тернопіль 17-го, Скалат 18-го, Теребовля 21-го, Хоростків 22-го, Чортків 23-го, Скала 24-го, Борщів 25-го, Заліщики 29-го, Чернівці 31-го — в серпни Коломия 1-го, Делятин 2-го, Микуличин 3-го, Тисьмениця 6-го, Бучач 7-го, Підгайці 9-го, Бережани 11-го, Перемишль 12-го. В концертах тих обіцяли доси ласкаву співучасть: Вп. п. Олеся Парахоняківна, Впр. о. Евген Купчиньский, Вп. п. Михайло Гарасевич і тов. О. Пежаньский. По кождім концерті відбудуть ся танцї. Виділ тов. „Бандурист“ звертає ся отсею дорогою з горячою просьбою до Вп. земляків висше названих місцевостий, щоб помогли нам ласкаво при устроюваню концертів. Поміч ся відносила би ся головно до винайму салї і фортепяну. Всїх, що зволять жертвувати свою ласкаву поміч, просимо подати свою адресу на руки Ярослава Сіминовича, Львів ул. Куркова ч. 10, II. пов. — *Виділ.*

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).